

5. navadna nedelja C

*Učenik, vso noč smo se trudili,
pa nismo nič ujeli,
a na tvojo besedo bom vrgel mreže. (Lk 5,5)*

Prvo berilo

Izaíja 6,1-2a.3-8

V letu, ko je umrl kralj Uzíja, sem videl Gospoda, ki je sedél visoko na vzvišenem prestolu in njegova vlečka je napolnjevala svetišče. Nad njim so stali serafi in vsak je imel po šest peruti. Drug drugemu so vzklikali in govorili: "Svet, svet, svet je Gospod nad vojskámí, vsa zemlja je polna njegovega veličastva!" Podboji vrat so se stresali od glasu vzklikajočih in svetišče je bilo polno dima.

Tedaj sem rekel: "Gorje mi, izgubljen sem, ker sem mož z nečistimi ustnicami, prebivam sredi ljudstva z nečistimi ustnicami in so moje oči videle kralja, Gospoda nad vojskámí!" Tedaj je priletel k meni eden izmed serafov in v svoji roki držal žerjavico, ki jo je bil s kleščami vzel z oltarja. Dotaknil se je mojih ustnic in rekel: "Glej, tole se je dotaknilo tvojih ustnic, tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen." Nato sem slišal glas Gospoda: "Koga naj pošljem? Kdo bo šel za nas?" Rekel sem: "Tukaj sem, pošlji mene!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 15,3-8.11

Bratje in sestre, izróčil sem vam predvsem to, kar sem sam prejel: Kristus je umrl za naše grehe, kakor je v Pismih. Pokopan je bil in tretji dan je vstal, kakor je v Pismih. Prikazal se je Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali. Nato se je prikazal Jakobu, potem vsem apostolom. Nazadnje za vsemi pa se je kot negódniku prikazal tudi meni. Naj bom torej jaz ali oni, takó oznanjamo in takó ste sprejeli vero.

Tisti čas je Jezus stal ob Genezareškem jezeru, množica pa je pritiskala nanj in poslušala Božjo besedo. Zagledal je dva čolna pri bregu; ribiči so pravkar stopili iz njiju in izpirali mreže. Stopil je v enega izmed čolnov, bil je Simonov, in Simona prosil, naj odrine malo od kraja. Sédel je in učil množico iz čolna.

Ko pa je nehal govoriti, je rekel Simonu: "Odrini na globoko in vrzite mreže za lov!" Simon mu je odgovóril: "Učenik, vso noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli, a na tvojo besedo bom vrgel mreže." In ko so to storili, so zajeli veliko množino rib, tako da so se jim mreže začele trgati. Pomignili so tovarišem v drugem čolnu, naj jim pridejo pomagat. Prišli so in napolnili oba čolna, tako da sta se skoraj potapljala.

Ko je Simon Peter to videl, je padel Jezusu pred noge in rekel: "Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!" Osupnili so namreč on in vsi, ki so bili z njim, nad ulovom rib, ki so jih zajeli, prav tako pa tudi Jakob in Janez, Zebedéjeva sinova, ki sta bila Simonova družabnika. Tedaj je Jezus rekel Simonu: "Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi." In ko so potegnili čolna na kopno, so pustili vse in šli za njim.